

Lasse Naukkarinen
KUDOTTU MUISTIKIRJA
Dokumenttielokuva, 55 minuuttia

Dokumenttielokuva kertoo **Ariadna Donnerin** Surunauha- seinävaatteen syntyprosessista.

Ariadna kutoo itse suuret teoksensa, joiden kudontaprosessi voi kestää yli vuoden. Valtavat seinän peittävät seinävaatteet ovat kudottuja muistikirjoja.

"Kudon kääntöpuolelta. Kudoksesta tulee päivittäisen kokemuksen peili. Tässä luomisprosessissa on jotain minimalistista, sehän tuottaa vain senttimetrin päivässä, joskus kaksi. Kuten elämä on täynnä ohiampumisia ja yllätyksiä, niin on myös tekstiilin kanssa. Siksi kokonaisuuden kaikkien ulottuvuuksien yhteen saattaminen on niin hidasta."

"Kokemus, joka poikkeaa päivittäisestä kaavasta voi yhtäkkiä johtaa ajatuksemme täydellisesti uuteen suuntaan. Tämä voi tapahtua, kun minun on muutettava uuteen ympäristöön, kun uusi lapsi on syntynyt tai kun läheinen henkilö on kuollut. Nämä impulssit ovat ulkoisia. Ja niillä on taipumus saapua odottamatta." (AD)

Tapahtumat, jotka ovat saaneet kudoksen suuntautumaan täysin uuteen suuntaan kesken kudontaprosessin, ovat esimerkiksi Norjan tragedia tai oman äidin poismeno.

"Keväällä äitini lähti pois. Hajonnut elämä pakotti minut rakentamaan jotain uutta. Viime viikkojen aikana olen kutonut hänet tähän käynnissä olevaan seinävaatteeseen.."

Ariadna Donner tekee seinävaatteita kiirehtimättä ja käyttäen traditionaalisia tekniikkoja. Hän kutsuu töitään päiväkirjoiksi: hidas työmenetelmä sallii hänen kutoa hetkellisiä vaikutelmia ja ideoita tekstiileihin. Suunnitellut hahmot ja värit luovat merkkien kielen, jonka jokainen katsoja ymmärtää omalla tavallaan.

"Kun työ on vihdoinkin saatu valmiiksi, olen täynnä energiaa aloittaa uusi projekti, joka alkoi kauan sitten kehittyä mielessäni. On korkeampi jatkuvuuden taso, valmisteilla oleva seinävaate virtaa seuraavaan työhön, mikä kehittää ja täydentää tarinan. Työt käyvät dialogia keskenään. Ne kertovat merkeistä, jotka jätämme vuosien yli." (AD)

Dokumenttielokuvassa seurataan koko valmistusprosessi, yli vuoden ajan. Kutoessaan Ariadna kertoo niistä tuntemuksista ja ajatuksista, jotka prosessin aikana ovat siirtymässä hahmoina ja väreinä seinävaatteeseen.

Dokumentissa eri kudontavaiheiden väliin leikataan takautumina aiemmista töistä, jotka käyvät dialogia valmistumassa olevan työn kanssa. Tällaisia töitä ovat "Pitkä punainen vuosi", 2001-02, "Kuhmoniemen Päiväkirja", 2001, "Kajo", 2006 tai aiemmista periodeista Ariadna Donnerin ja hänen perheensä elämässä, mm. neljän vuoden Tansaniassa vietetty aika.

Lasse Naukkarinen on kuvannut Ariadna Donnerin työskentelyä ja toimintaa 2000-luvun alkupuolelta lähtien. DVCam-materiaalia on kertynyt yli kymmenen tuntia.